

Plângerea țării

Vasile Alecsandri

Frunză verde de negară,
Vai! sărmană biata țară,
Cum te-ajunge focul iară!
Rușii vin, te calicesc,
Nemții te batjocoresc
Și ciocoii te hulesc!
Nu mi-e ciudă de străini,
Cât de pământeni haini,
Că tu dragă le-ai fost mumă
Și ei singuri te sugrumă!
Nu mi-e ciudă de muscali,
Nici de nemții bocâncari
Cât mi-e ciudă de ciocoi
Că te lasă la nevoi
De țipă sufletu-n noi.
Frunză verde de neghină,
Vai și amar de-a ta grădină!
Cea grădină cu flori plină!
Cum o calcă, cum o strică
Niște iezme fără frică!
Cum îi smulge florile
Și-i pradă rodurile!
Frunză verde de mohor,
Vai de sânu-ți plin de dor,
Cât e el de hrănitor
Și la iepe căzăcești,
Și la câini flămânzi nemțești,
Și la pilafgii turcești,
Și la râme ciocoieste!
Sărăcuț de maica mea,
Cui a fi milă de ea?
Sărăcuț de locul meu,
Când l-a scăpa Dumnezeu?
Hai, copii, la cei stejari
Să tăiem niscaiva pari,
Țara să ne-o țarcuim
Și de iezme s-o ferim!